

1858. Forældrenes Guldbryllup.

I Viby var alt Travlhed og Forventning til den store Familiesamling; Carl kom fra Gudum med Kone og medbragte hans Ven, Nabopræsten Falkenskjold, Carls Svigermoder (fru Kommandørinde Lütken) og Datter Fru Smiegelow med Dr. Smiegelow, Forpagter Olsen med Kone Louise (Fru Emmas Søster) fra Mejlgaard ved Randers – alle sammen Mennesker til Hvem mine forældre stode i Venskabsforhold, da de vare beslægtede med Carls Hustru, men som forekom mig temmelig paatrængende og uvedkommende ved denne Familiefest, men uden dem var Festen blevet meget stille, da hverken Severine eller Trine kunde komme, og ogsaa Jacob blev tilbage i Kjøbenhavn formodentlig for at læse til embedseksamen; Julius kom fra Kjøbenh., Trine Tørsleff fra Frisenborg; **Wilhelm** og Kone fra Forpagterboligen, samt Trine og Mie (Hørner).

Fader (den gamle Præst – 75 Aar) havde været sengeliggende i nogen Tid af en sviende Udslæt om Livet og gik krumbøjet og svag; Moder, derimod var ret rørlig og rask trods sine 71 Aar. Carl, som den myndige Præst, havde faaet den originale Tanke at holde en Slags Brudevielse med de 2 gamle Forældre. Det huede ikke Fader, kunde man mærke (det var nok for "aparte" – og havde jo "ingen Steder hjemme"), men Moder havde intet (imod) at blive "viet" paany, da det var hendes kjæreste Søns Ønske, som man nødig vilde afslaa. De to gamle knælede derfor ved Alteret og den høje Præst talte salvelsesfuldt men hjerteligt. (Talen findes mellem mine "Papirer"). **Wilhelm**, som stod paa venskabelig fod med de Aarhus Musikanter (hvem det nu for resten var) havde hentet ½ Snes Blæsere ud fra Aarhus, der blæste Koralerne i Kirken; han havde ogsaa plantet et stort Danebrogsflag udenfor Haven, og Bønderne havde rejst en Æresport af Gran foran Kirken; alt dette var jo i rette Stil med Festdagen og gjorde et stærkt indtryk paa de letbevægelige Sind (mit eget og Moders) og glædede alle. Vejret var prægtigt. Da vi vare komne tilbage fra Kirken og samledes i Havestuen, traadte en Deputation Bønder ind med deres Ordfører Justitsraad Ingerslev, som overrakte en Gave fra Menigheden i Viby og Thiset (bestaaende af Spiseskeer, Theeskeer, Flødekande og Sukkerskaal af Sølv og, om jeg husker ret, **en Meerskumspibe med Indskrift paa laaget**) [*findes i min besiddelse*] og holdt en kort Tale, som Fader besvarede paa sin beskedne Maade, hvorpaa Deputationen fjernede sig. Saa gik vi tilbords; Brudeparret som sædvanlig i Sofaen for Enden af Bordet, saa de fremmede Gjæster ("Carls Slæng", som vi Unge kaldte dem), saa vi tilstedeværende Børn, Laura (Friis) og Trine Tørsleff; Jomfru Engelbrecht forestod formodentlig Anretningen; Olsen fra Mejlgaard havde rimeligvis leveret Dyrestegen. Der blev holdt nogle Korte Taler, men ellers forløb Maaltidet med livlig Samtale. Forat bevare det Traditionelle skulde der jo synges nogle i Dagens Anledning forfattede "bordsange". – jeg husker det ikke. Rødvinen og Madera, gjorde sin Virkning. Efter Bordet deelte man sig mellem Haven og Storstuen, hvor Julius, der var en slank ung

Mand, sang sin "Skjøn Jomfru luk dit Vindue op" (som tante Emma kaldte hans Friersang – de 2 Unge bleve dog først forlovede det Følgende Aar, 2. Juni). Formodentlig tot de fleste Fremmede hjem til Aarhus, men Carl og Emma samt Falkenskjold blev hos os i nogle Dage. Gratulanter fra Aarhus kom Dagen efter. (Biskop Brammer, Jørgensen, Elmqvist? Fra de fleste af Gjæsterne modtog de gamle nogle Bryllupsgaver, Glas, Tæpper og sligt. Jeg havde i Forening med Jacob og Julius købt Kalkars Bibel, men ladet **Billederne** udtage, da jeg vidste, at de vilde mishage Fader. Paa det rene Blad havde jeg skrevet: "Fra Dine Sønnder". Meningen var god, men jeg tror ikke, Fader satte videre Pris paa Commentarerne, som egentlig skulde udmærke denne Udgave. Jeg havde selv været paa færde og ladet trykke (i Hartlepool) den første Stamtavle, hvori jeg havde samlet Faders og Moders Slægtsafstamning og Slægtens Formerelse indtil dette Guldbryllup; jeg tror nok dette første Forsøg interesserede de Gamle, men næppe saa meget som mig selv.

Det store "Rykind" og "Gjæsterering" i Forbindelse med den usædvanlige Begivenhed, havde taget stærkt paa "Bedstemoder"s Kræfter. Jeg Husker hvorledes hun tog Sølvtojet fra Bønderne i Haanden og Befølte det; hun var jo nu blevet saa rig, maaske tænkte hun paa, hvorledes dette Sølvtoj engang skulde fordeles mellem Børnene. Da vi kom fra Kirken (husker jeg) var Moder stærkt bevæget og gik hen til Carl, som tog hende i sine Arme og trykkede hende ind til sig. Hun følte vist i dette Øjeblik en Hjertets Varme slaa sig i møde fra denne kjære, myndige Søn – hvor sjælden en saadan Sympathi varmer en gammel Moders Hjerte – jeg frygter for, at den er fordunstet mellem saa mange gamle Ægtefolk. Dette smukke minde om min kjærlige Moder, tager jeg med som en Arv – jeg saa hende jo her for sidste gang ...